

שבִּי־שבת

בנתניה כתב תושב מקומי מיכתב למערכת יומון, מנה אפשרויות אחדות שבהן מהווה שמירת-שבת סכנת-נפשות לשומרי-שבת: אדם הגר ברכיקומות, ובמקום להשתמש בשבת במעלית, הוא מטפס במדרגות וכי תוצאה מכך לוקה בהתקף-לב; אדם הנמנע בשעת-צרה בשבת מלצלצל לרופא וכתוצאה מכך נפטר; אדם הנמנע מהדליק בשבת אור בחדר חשוך וכתוצאה מכך מועד ושובר את מיפרקתו.

***

כספומטימטום

ב תל-אביב התעכבו תשלומי דמי-המוזנות של גרושות נכי צה"ל, המשתלמים דרך מישרדי הביטחון, בגלל סיכוסך בינמישרדי, בין מישרדי-הביטחון למישרדי-המישפטים, המבצע את התשלומים בפועל; מחשב מישרדי-הביטחון מנפק את זכויו דמי-המוזנות עד לאגורה האחרונה, ומיש"ר דדי-הביטחון איננו מוכן לקבל את הצעת מישרדי-המישפטים — שהחמ"ש של שלו מתוכנת רק לקליטת סכומים בשקלים שלמים — לעגל את הוד"עו-הזכויו לשקל השלם הקרוב.

***

סאינורה

ב ירושלים הודיע מטה-המישטרה, כי מכוניות מרגם סובארו היפאני הן הקבוצה הגדולה ביותר של מכוניות, בין 13 אלף המכוניות שנגנבו בשנת 1985 מבעליהן, כשלאחריהן, במיסרר הנגנבות מכוניות מסוג קור-טינה ואסקורט הבריטיות.

***

חזון החילזון

ב ירושלים הגיעו חוקרים באוניברסיטה למסקנה, כי באה העת לפיתוח ענף-יצוא חדש: חלזונות למאכל, שיגדלו במעבדה, ושייתחרו בחלזונות טאיוואן. בעלי הטעם הן נחות, המצייפים עתה את שוקי צרפת, שבה הולכים ואוולים החלזונות המוקימים, שהם שם מאכל-התאוה הלאומי.

***

הברז המנחם

ב פסר מנחם התגנב אחד מחברי הקיבוץ לפינת-החי של המשק, נטל ברזו וטדורנה נדיד, שחט אותו, צלה אותו, אכל אותו להנאתו והסביר למזכירות הקיבוץ, שוחרתה לו לעזוב את הקיבוץ כעונש על מעשהו, כי הוא רק ביקש לגנון את התפרט המוצע מדי יום בחדר-האוכל המשותף.

***

תעריף לילה

ב ירושלים התייצב ישיש בן 82 במישטרה, סיפר, שכאשר, כד"ר ברו, גבר עליו יצרו, והוא הזמין יצאנית לביתו, זאת לא הסתפקה באתנן המקובל עבור קיום יחסי-הימין איתו, אלא נטלה מביתו גם מכשיר ווקמן וגם המחאה בנקאית.

***

אולי דרוש וטריןאר?

ב צפת הודיעו שלושה רופאים, המהווים את צוות מחלקת אף-אוזן-גרון בבית-החולים המקומי, כי הם ניטשו את העיר וכתוצאה מכך תיסגר המחלקה, מכיוון שלבית בו הם גרים נכנס שכן חדש, שהביא עימו אותם הוא שיכן, מחוסר מקום בדיירתו, בחדר-המדרגות, ובכך יצר מיטרר שבו שלושת הרופאים-השכנים אינם יכולים לעמוד.

מכניה של אורנה קורלנסקי לא הוכתעו.

מאז ילדותה היא החכרסמה כמי שעושה

חלולים מוזרים, ולא פעם מרושעים.

בשבוע שעבר הקפיצה את מישרד

החוץ, השב"כ ואת כל כלי-החיקשורח

לפעמים, סתם כך מחמת שיעמום, היא מסוגלת לנסות להפריד בין חברה המעטים, המכירים אלה את אלה. "הוא אמר עליך שאתה שקרן!" היא אומרת לאחד. "היא אמרה עליך שני" סית לזיון אותה, והיא לא רצתה, מפני שאתה מגעיל!" היא אומרת לאחר, וצופה מהצר בהנאה זדונית בריב המת" לקח בין שני החברים.

המעגל החברתי שהלך והצטמצם הפך את קורלנסקי, בלית ברירה, לקור ראת מושבעת של ספרים ועיתונים ולחובבת-סרטים. היא קוראת מאות ספרים, בעיקר סיפורות יפה. היא חברה בסינמטק, וצופה נלהבת בסרטי איכות.

"אורנה היא בחורה אינטליגנטית, מורים כל חברה, רק חבל שהיא מנצלת את חוכמתה לתעלולים מרושעים."

לפני שלוש שנים היא סיימה את לימודיה באוניברסיטה בירושלים בחוג גים למיזרח-התיכון ולהיסטוריה. היא עובדת במישרד-החוץ כשמונה שנים. בחילה חשדו אנשי מתנה שמיר במקורבי לוי, כי הם שיבשו את הנאום.

תו. הסמנכ"ל פנה לשרותי-הביטחון, כדי שיחקרו מי היא המאימת. החוק"ר גים גילו את קורלנסקי. בתחילה היא הכחישה כל קשר לפרשה. אחרי חקירה ממושכת נשברה והודתה. היא הורשעה בבית-מישפט השלום בירושלים ונקב"ס. בית-הדין הפנימי של נציבות-שרות-המדינה הסתפק בעונשו של בית-מישפט השלום, והחליט לא לדרון אותה בשנית. הוחלט להשאיר אותה כמישי"ר.

אורנה קורלנסקי נולדה בירושלים. היא בתם הבכורה של רחל וזלמן קורלנסקי. אביה עובד בחנות-משקאות מישפחתית בשכונת גאולה בכירה. הוא שומר-מסורת וחובש-כיפה. על פי דרי"ש תו למדה אורנה בבתי-ספר דתיים. אמה היא פקידה בבית הפקיד, והיא חילונית.

כמשך שנים אחדות גרה אורנה ברי"רות שכורות. לפני שנתיים חזרה לבית הוריה.

ביום השני היו תריסי הבית בשכונת מקורי-ברוך בכירה מוגפים בחזוקה. איש לא השיב לנקישות בדלת. מכוניתה של אורנה, פיאט לכנה,

המר גלת מלישרד-החוץ

קורלנסקי אינה שייכת למחנה זה או אחר בליכוד. היא אהדת נלהבת של השמאל, משתתפת לפעמים בהפגנות, קוראת בחמדה את עיתוניו.

"יכול להיות שלהלוצצות האחד רונה שלה נלווה סממן מיפלגתי חזק," אומרים מכריה.

רוב עובדי מישרד-החוץ מגנים את המעשה, אך יש גם השמחים-לאיר. החרייה למחשב לישכת-השר והשיבור שים שרוכנסו למיכתב ולנאום של שר-החוץ, כמו גם ההדלפה לעיתונות — מעוררים חשדות שמדובר בפרשה פור-ליטית.

מישרד-החוץ מאוייש, רובו ככולו, באנשים שאינם חברי תנועת-החרות. כשהגיע שמיר למישרד-החוץ, אחרי התפטרותו של משה דיין, האכילו אותו העובדים מרורים. במישרד פועל תא של מיפלגת-העבודה, שעליו אמר נציבי-שרות-המדינה כי הוא "פעיל ופועל שלא מקובל בשרות-המדינה."

ההדלפה של פרשת-קורלנסקי עוררה להכשיל את שריה-החוץ ולהפכו ללעל. השב"כ התבקש לחקור ולבדוק את הפרשה. גורמים רישמיים במישרד ממלאים פיהם מים ואינם מוכנים לדבר. אפילו השמחים לאירו של השר מציגים לפני התיקשורת פנים רציניות. הם אינם מרוצים מכך שניסו להציג את שמיר כמי שקורא את נאור" מיו מן הנייר, מבלי להבין את תוכנם. הם בטוחים שגם אילו היה עולה בידה של קורלנסקי להטעות את השר, הוא היה מגלה את הדבר מייד, מניח את הנאום וממשיך בעליפה.

במהלך הפרשה העגומה התבררה תופעה נוספת, אולי גם היא חמורה: שריה-החוץ, יצחק שמיר, משתמש במח"ש הממשלתי, במכשירי המישרד ופקידיה-מדינה לצרכי ענייניו המישי"ר. הוא כותב את נאומיו ושולח את מיכתביו לסניפי תנועת-החרות חלק גדול מעובדי-לישכתו עסוקים גם הם כעניין תנועת-החרות, בעוד הם מקב"לים משכורת של עובדי-מדינה.

ניצבה כפתח הבית. הטלפון בנית השמיעי צליל תפוס במשך כל שעות היום.

בתנות-המשקאות הקטנה, העמוסה בחדרים הקונים בקבוקי-יין לכבוד פורים, אמר אביה, שאינו יודע היכן אפשר למצוא אותה. "עוד מעט פורים: אולי הלכה לחגוג!" הציע אחד מעובדי הנות. אלא שהגדרה של קורלנסקי לגבי חגיגות שונה במקצת מן הרגילה. "תמיד היתה ילדה מורה," סיפר מכר מימי בית-הספר. "היא אהבה להש" תעשע, והיה לבדיחות שלה טעם תפל. גורא. אף פעם לא היו לה הרבה חברים. גם המעטים שהיו קרובים אליה סבלו ממוזרויותיה, וניתקו עימה לבסוף את הקשר."

"כשהיתה תלמידה בבית-ספר יסודי, שפכה את היין מכמה בקבוקי-משק" אות בחנותו של אביה, ומילאה אותם במים." "פעם נשכה בחזוקה את כף ירו של אחי ממחוריה, שאמר לה דבר-מה שלא מצא חן בעיניה."

אורנה בסתת ביתה מיכתבי-אהבה מזוייפים

לתה מאטה הארי הישראלית!" לחשו הפקידים בינם לבין עצמם. כעבור עשרה ימים שבהם לא הת" קדמה החקירה, החליט מישוה להדליף את הסיפור לעיתונות: אורנה קורלנ"סקי, מזכירתו של רובי סייבל, מנהל המחלקה המישפטית, חדרה לחדר-המחשב.

שרי-החוץ יצחק שמיר כעס. שמיר, אישי-מחירת, הבין שגם במישרדו אינו מוגן, וגם שם אינו יכול לדבר. זהו מעשה שלא ייעשה!" רטן באוזניו מקר רביו. כל תירוץ שתעלה המזכירה יהיה חמור מבחינת עבודתה כמישרד.

מישרד-החוץ הוא מישרד של מרו"כ בעים. אנשיו פועלים לפי הספר וה"תקשי"ר.

כביירי-המישרד מבקשים להעמיד את המזכירה לפני בית-דין מישמעי. ועדה-העובדים אינו מוכן לדרון בפיטור ריה. ואילו מנהל המחלקה-המישפטית מבקש לתת לה גיבוי. עובדים כמישרד טוענים שההדלפה חמורה יותר מעצם המעשה של אורנה קורלנסקי.

לסיפור הזה אין הרבה משפלאים — מלבד, אולי, השר שמיר. שלא כמוהו, מכריה ומעט חברה של קורלנסקי לא נדהמו: מאז ומתמיד היא אהבה להש" תעשע במישחקי-לצון ודוניים, הם מספרים.

מישפחה

דתית

לפני שנתיים שלחה אורנה מיכ"ל תביאהבה בשמו של דוד קימחי, מנכ"ל מישרד-החוץ, למזכירות המיש"ר. כשכולם גמרו לצחוק, היא ביצעה תעלול חדש: היא הרפיסה ושיכפלה 400 חזורים בים יושברדאש ועוד עובדי מישרד-החוץ. ובהם הודה, כביכול, כי במשך כל שנות חברותו בוועד לא פעל למען העובדים. כפי שהבריעד צריך לפעול, וכי למעשה שם עצמו ללעל בחוסר-פעילותו. עובד עירני גילה את מקור החזורים ומנע את הפצתם. לפני חמש שנים איימה בעילום-שם על סמנכ"ל מישרד-החוץ בהצתת דירי"

על שולחנו של יצחק שמיר, שר-החוץ, הונח מיכתב לחתימה. הי מיכתב היה מיועד לסניף באר-שבע של תנועת-החרות.

שמיר נדהם למראה עיניו, כאשר גילה שמישהו נעלם הוסיף את האות אלף אחרי האות חית, והפך את חרות לחארות.

המיכתב לא נשלח. נפתחה חקירה. התברר שמישהו הצליח לחרור לחדר-המחשב של לישכת-השר ופיענה את הקוד, וכך הצליח לשנות את הטכסט הכתוב.

זה קרה לפני חודשיים.

מישחקי-לצון

עבור חודש הכין שמיר את נאמו החשוב לפתיחת ועידת-חרות.

שעה לפני פתיחת הוועידה גילתה ניציה, מזכירת השר, שהנאום שובש: "כל מי שבא אחרי גביו הוא אפס אפסים לעומתו." ראתה המזכירה את האותיות שחור על גבי לבן, ועוד — במקום: "כן לתנועת-החרות גדולה, המונית, מצליחה ומנצחת." נכתב בנאום: "כן לתנועת-החרות קטנטנה, המונית, מרדאנה ומפלת."

בלישכת שריה-החוץ היה, למרבה המול, גם עותק נוסף, לא משובש, של הנאום. הוא שחולק לעיתונאים בערב פתיחת-הוועידה, והוא שנקרא מעל בימת בנייני-האוהמה בירושלים. שוב נפתחה חקירה.

מישרד-החוץ היה כמרחקה. פקידים מבוהלים הסתובבו אנה ואנה, מביטים בחשד איש ברעהו. בחדר-המחשב הב"י טו בראגה ככל מי שנכנס פניהם. כי לישכת-השר ישבו ושוברו את הראש מי יכול היה לעולל דברים כאלה, למי היה אינטרס, מי יכול היה להרוויח מהעניין. שרות-הביטחון הכללי (השב"כ) הוכנס מייד לפעולה, ואנשיו בדקו ביסודיות את כל האפשרויות. "במיש"ר-החוץ יש מרגל!" פשטה השמועה במיסדרונות כאש בשרה-קוצים. "התג"